

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

93. An cognatio spiritualis contrahatur in Baptismo Patrinis, si non fuerint designati etiam à Parocho, sed tantum à Parentibus, vel tutoribus baptizandi? Ex quo alia deducuntur in textu hujus ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

salis, nempe quod in tali materia debeat versari Iudicis arbitrium, in animadvertendo si puer hujus ætatis septem annorum sit vivacis ingenij, & maliciosus, ut intelligat quid petat, vel si sit obtusus, ita ut quid petat ignoret; quamvis si conjectura essent ambigua, tunc mihi suaderem esse faciendam interpretationem in favorem fidei, & sic pro Baptismo. Ita Novarius.

RESOL. XCIII.

An cognatio spiritualis contrahatur in Baptismo à Patris, si non fuerint designati etiam à Parocho, sed tantum à parentibus vel tutoribus baptizandi?

Ex quo alia deducuntur in textu hujus Resolutionis circa prædictum casum. Ex part. 9. tract. 7. & Milc. 2. Res. 50.

§. 1. Sufficere tantum, ut sint designati ad munus patris à parentibus baptizandi, & non simul à Parocho, docet Sanchez lib. 7. disp. 57. num. 15. & alij.

2. Sed Texeda in Theol. moral. tom. 2. lib. 4. tract. 2. contr. 22. num. 25. putat hanc sententiam verbis Concilii Tridentini, sess. 24. de reform. matrim. cap. 2. contrariari; nam ibi dicitur sic: *Eos, qui à parentibus baptizandi designati sunt, ut officium patris exerceant, debere etiam à Parocho admitti.* Ex quibus verbis sic deducit argumentum contra hos Auctores: Quoties in jure petitur aliquid, tanquam forma ad valorem actus, illud ad unguem observandum est; sed ad exercendum munus patris in Concilio Tridentino exigitur, tanquam forma, ut ij, qui debent esse patris, designentur à parentibus baptizandi, & quod etiam admittantur à Parocho, ut receptores baptizati; ergo utrumque requiritur, & unum sine alio non sufficit. Confirmatur: quia eodem modo loquitur Concilium de necessitate designandi patris à parentibus baptizati, ac admittendi eos à Parocho.

3. Verum novissimè Cætrus Palau tom. 4. tract. 19. disp. unica, punct. 11. §. 2. num. 9. putat, neque designationem parentum, seu tutorem baptizati necessariam esse, ut verus patris sit, veramque cognationem spirituales contrahas, & in primis necessaria non est, quando unus tantum assumitur, qui tamen à parentibus baptizati designatus non sit. Contingere enim potest, parentes baptizandi Petrum in patris designare; Parochum verò, eo illegitime repulso, te in patrismittere: tunc eo casu verus patris es, veramque cognationem spirituales contrahas; ut rectè docuit Ludovicus Vega 2. part. cas. conf. casu 4. vers. *Alteram*. Henriquez lib. 12. de matrim. c. 11. num. 3. Quia nullus est textus, Ecclesiam velle eo casu Baptismum sine fideiussore celebrari. Deinde, si nullus est à parentibus, vel Parocho designatus, vel ex malitia, vel ex ignorantia; tu verò munus susceptoris obeas; quis negare poterit, te verum esse patris? siquidem intentioni Ecclesie te conformas. Neque præsumitur celebrari sine patris. Ob quam causam existimo, cum nullus est à parentibus designatus, & plures simul baptizatum suscipiunt; omnes patris esse, veramque cognationem spirituales contrahere; quia ex duobus malis minus est eligendum. Etenim, cum eo casu unum de duobus debeat contingere, vel Baptismum solemnem celebratum

esse absque patris, vel omnes suscipientes patris esse; fatendum est, Ecclesiam velle hoc secundum, ne Baptismus solemnis contra consuetudinem à tempore Apostolorum probatam de patris adhibendo celebretur, præcipuè cum hac intentio conformis sit antiquis sacrorum Canonum institutis, cap. *Non plures, de consecr. dist. 4. &c. fin. de cogn. spirit. in 6.* à quorum decisione recedendum non est, nisi novis statutis derogatum sit, l. *Præcipuus. C. appellat. in 6.* Sed novo Trident. Decreto derogatum non est quoad hanc partem. Textus in cap. *fin. de cognat. spirit.* Si quidem Concilium solum à patris munere, cognationis que spiritualis impedimento exclusit eos, qui ultra designatos baptizatum tetigerint; supponens manifestè, designatos tangere, & veram cognationem spirituales contrahere, De illis verò; qui baptizatum tangerent, nullis designatis tangentibus, Concilium nihil expressit. Ergo de illis judicium est ferendum juxta antiquorum Canonum instituta, ac proinde affirmandum veros patris esse, veramque spirituales cognationem contrahere. Hæc omnia Palau, qui citat Coninch, Rebellium, Poncium, Layman, & alios.

4. Verum ego cum Martino Perez de matrim. disp. 29. sect. 5. n. 5. & communi sententia Doctorum dicendum puto, designationem patris speciare ad parentes, vel ad illos, quibus incumbit cura baptizandi. Sic innuitur in Trident. & ita habet usus, & praxis Ecclesiarum. In horum verò defectum pertinet ad baptizantem; quia ei incumbit, ut legitime Baptismus celebretur; quod non fieret absque patris. Unde fit, ut si parentes ritè unum, vel duos designassent, non possent isti validè à Parocho rejici, vel alios designare: si enim id faceret, irritè faceret, nec ipsi fierent cognati. Si verò parentes nullum designare vellent, spectaret ad Parochum; vel si non ritè designarent, ut si designarent Hæreticos, non baptizatos, vel alios inutiles. Et ita puto contra sententiam Texedæ.

5. Contra verò opinionem Cæstri Palai, & aliorum vide Suarez in 3. part. tom. 3. q. 67. art. 8. *Meratum tr. de matrim. disp. 9. sect. 9. n. 8.* & Perez ubi supra, n. 9. asserentes, quod si nulli patris designati sunt, omnes tangentes non contrahere cognationem spirituales; quia concilium simpliciter voluit, ut non possent esse plures susceptores, quam duo, nempe vir, & femina; & adhuc voluit, ut qui futurus esset susceptor, esset specialiter designatus, & ad id munus admissus; & idè qui designatus non est, nec ad id officium admissus, jam non est susceptor, & consequenter nec contrahit impedimentum; alioquin non evitarentur incommoda, quæ Tridentinum evitare intendit, si possent esse susceptores non designati ad hoc munus, vel plures quam designati. Firmo hoc idem: nam Decretum Tridentini irritat cognationem inter patris non designatos, cum illam restringat ad pauciores personas; ergo petit designationem, tanquam formam, qua non servata corrumpat cognatio. Patet consequentia: quia Decretum irritans semper inducit novam actus formam.

RESOL. XCIV.

Aliqua curiosa circa Patris Baptismi notantur? Primò, quod uxor simul cum marito filium alterius in Baptismo suscipiens, nulla auctoritate reperitur prohibita.

Secundò, quod duo viri etiam soli, aut dua mulieres etiam sole, non possunt esse susceptores in Baptismo: ex quo colligitur Parochum contra